

påtagligen på den vidt spridda uppfattningen, att en väsentlig del af ett djurs eller en människas kraft, »makt», ligger i håret.

I detta tillägg kan jag till sist icke underlåta att uttala en önskan, att den här helt flyktigt behandlade frågan upptages af någon svensk-finsk etnolog, som bättre än jag eger tillgång till de sakuppgifter, hvilka den finska litteraturen och folklifsforskningen hafva att afgifva. Rörande esterna måste jag dock påpeka, att äfven hos dem såväl det till Olofsmessa slaktade fåret som skördekakan sättas i förbindelse med åskguden Ukko.¹

Kåsor.

Kåsa från 1600-talet.
Nord. Muscet.

En vördsam anhållan riktas härmed till innehafvare af kåsor och till personer som kunna lämna upplysningar om i privat ägo befintliga eller en gång varande sådana att sända möjligast utförliga meddelanden härom till Nordiska Museet. Afsikten härmed är att i och för en undersökning af svenska dryckeskärl, speciellt af trä, söka vinna så fullständig kunskap som möjligt om dessa ålderdomliga, numera mycket ovanliga träkärl, hvilka äro af utomordentligt intresse såväl genom sin säregna, svenska form (jfr fig.) som genom sin karaktär af dryckeskärl för festligare gillen och högtidligare dryckeslag, hvarförutom de ofta äga ett stort släkt- och personhistoriskt intresse. Alla meddelanden torde sändas under adress *Nordiska Museet, Stockholm 14.*

¹ F. R. Krentzwald, *Der Ehsten abergl. Gebrauche*, Petersburg 1854 s. 87 o. 126.